

3. Noodprocedure: levensbedreigende situatie kind

Onder een levensbedreigende situatie wordt verstaan: elke situatie waarbij één of meer van de vitale functies gestoord zijn of dreigen gestoord te raken. De 3 vitale functies zijn: *het bewustzijn, de ademhaling en de circulatie (bloedsomloop)*.

Mogelijke situaties: ademnood of ademstop; giftige stof gegeten of gedronken; niet te stoppen hevige bloeding, kind reageert niet meer; stuipen; verkeersongeluk; kind te water geraakt; een kind is op het hoofd gevallen en vertoont één of meer van de volgende verschijnselen: ernstige hoofdpijn, gebrek aan alertheid, verwardheid, braakneigingen, evenwichtsverlies; een kind heeft symptomen van hersenvliesontsteking; plotselinge hoge koorts, hoofdpijn, misselijkheid, lichtschuwheid, spierpijn, sufheid, stijve nek, puntvormige, niet wegdrukbare onderhuidse vlekjes ter hoogte van de armen.

FASE 1: EEN KIND IS ERNSTIG GEWOND OF ERNSTIG ZIEK

1. Zorg dat de veiligheid van de andere kinderen gegarandeerd is. Haal bv. gevaarlijke stoffen weg of zorg dat de kinderen op een vaste plek zitten / blijven waar jij of je collega overzicht heeft.
2. Stel vast wat er precies gebeurd is. Maak een inschatting van de vitale functies van het kind. Bied eerste hulp aan het kind: start reanimatie als dat nodig is en hou dat vol totdat de gespecialiseerde hulp bij het kind aankomt en het van je overneemt.
3. Roep luid om hulp, zorg ervoor dat iemand naar je toekomt. Zorg dat er iemand met BHV bij komt en dat de vestigingsmanager (VM) op de hoogte is.
4. De VM wijst concreet iemand aan die gespecialiseerde hulp oproept. Beslis aan de hand van de ernst van het letsel of je een huisarts moet bellen of 112 of een andere gespecialiseerde instantie. Rij nooit zelf met het kind naar huisarts of ziekenhuis want de situatie kan onderweg verslechteren. *Bij twijfel bel 112!*
5. Doe altijd wat de hulpdiensten je opdragen. Geef hen alle nodige informatie.
6. Laat het kind niet alleen en verplaats het kind niet onnodig. Laat het kind niet eten of drinken (tenzij je heel zeker weet dat het in dat geval wel moet). Praat tegen het kind en stel het gerust.
7. De VM brengt de noodverantwoordelijke op de hoogte.

Als de aanwezige arts vaststelt dat het kind ernstig lichamelijk letsel heeft -> FASE 2.

Als de aanwezige arts vaststelt dat het kind overleden is -> FASE 3.

FASE 2: HET KIND HEEFT ERNSTIG LETSEL

8. Als het kind naar het ziekenhuis gebracht wordt, vraag dan altijd welk ziekenhuis en welke afdeling.
9. Breng de ouders van het kind zo snel mogelijk telefonisch op de hoogte. Bespreek met de vestigingsmanager wie dat doet, jij of de vestigingsmanager. Als je de ouders niet kan bereiken, breng dan de andere contactpersoon van het kind op de hoogte.
Wees eerlijk over de situatie maar dramatiseer niet. Stel ouders niet ten onrechte gerust als je nog geen zekerheid hebt over de toestand van het kind. Informeer ouders bondig over de stappen die je tot nog toe genomen hebt. Vertel ouders waar het kind naartoe is gebracht (welk ziekenhuis en welke afdeling). Vraag aan ouders of jouw aanwezigheid of die van de vestigingsmanager ter plaatse gewenst is en respecteer hun keuze. Als jouw aanwezigheid niet gewenst is, spreek dan af dat je later opnieuw contact zal opnemen. Als jouw aanwezigheid wel gewenst is, maak afspraken met de vestigingsmanager en collega's en ga dan naar het ziekenhuis.
10. De noodverantwoordelijke zal het startsein geven voor het noodcommunicatieplan.

FASE 3: HET KIND IS OVERLEDEN

11. LET OP: het overlijden kan officieel alleen door een arts worden vastgesteld!
12. De hulpverleners zullen de nodige stappen ondernemen, zoals bijvoorbeeld het contact opnemen met de lijkschouwer of het parket. Verleen je volledige medewerking.
13. Breng de ouders van het kind zo snel mogelijk telefonisch op de hoogte. Bespreek met je vestigingsmanager wie dat doet, jij of jouw vestigingsmanager. Als je de ouders niet kan bereiken, breng dan de andere contactpersoon van het kind op de hoogte.
Wees eerlijk over de situatie maar dramatiseer niet. Informeer ouders bondig over de stappen die je tot nog toe genomen hebt. Doe dit bij voorkeur wanneer de hulpverleners nog aanwezig zijn. Zij kunnen je hierbij ondersteunen. In de praktijk gebeurt het vaak dat een van de hulpverleners zelf de boodschap overbrengt aan de ouders. Als het kind naar het ziekenhuis gebracht wordt, zeg dan ouders om welk ziekenhuis het gaat. Vraag aan ouders of jouw aanwezigheid of die van de vestigingsmanager ter plaatse gewenst is en respecteer hun keuze. Als jouw aanwezigheid niet gewenst is, spreek dan af dat je later opnieuw contact zal opnemen. Als jouw aanwezigheid wel gewenst is, maak afspraken met je vestigingsmanager en collega's en ga dan naar het ziekenhuis.
14. De noodverantwoordelijke zal startsein geven voor het noodcommunicatieplan.